

XV. kötet

Budapest, 1900. április 8-án.

14. szám.

Gyors felfogás.

Úr. Nézze azt az urat oda át; az a legrútább ember, a kít valaha láttam!

Hölgy. De hisz az az én férjem!

Úr. No lám, mennyire igaza van a közmondásnak, hogy a legrútább embereknek van mindig a legszebb feleségük!

Női számtan.

I. aggszüz. Milyen idős is volt Berta unokahugod, mikor meghalt?

II. aggszüz. Lássuk csak! Berta körülbelül öt éves volt, mikor meghalt s annak most már huszonöt éve, tehát ha élne, most . . .

I. aggszüz. Tizenkilencz éves volna!

Akaratos asszony.

«Miért búsulsz? Hisz már jobban Van a feleséged!
Csodálatos, mily morózus,
Barátom, a képed!»

«Hagyd el, kérlek! Feleségem Észrevette rajtam,
Hogy örülnék halálának
S oszt' nem hal meg mostan!»

Farkass Károly.

Öltözőben.

I. ballerina. Oh Aranka, te ezért a sovány, nyegle emberért, elhagytad azt a szép, derék barátodat?

II. ballerina. Hja lelke, annak a teste, ennek meg a tárczája kövérebb.

Lelkiismeretesen.

Urnő. Mit keres ez a tűzoltó a konyhában, Zsuzsi?

Szakácsné. Kezeit csókolom, nagysága, hiszen tegnap tetszett mondani, hogy oda ne engedjek égni semmit!

Árverés van Berettyón. A dob megperdül, a tökrészeg kisbíró által vezetett «Rika» tehén a ház elé ezammog, szomorú pofával.

A tehén gazdája maga is be van rúgva, valamint azok a parasztok se józanok, a kik megjelentek az árverésen.

A jegyző nagy egoista, a ki nem igen törődik más tehenével. A bíró nem azért bíró, mintha arra termett volna. Ő csak azért bíró, mert a vagyonosabb parasztok közt ő volt a legidősebb és már különben is ő került volna sorra. Az ugyan nem szól az árverésen egy kukkot sem, már csak azért sem, nehogy korlátolt elméjét többek előtt elárulja.

Egyedül Saltezer Manó higgadt, józan elmével ellátott ember köztük, a ki ravasz fondorlataival már sok gazdának tehénkéjét elérvereztette.

A mai árverés is Saltezer jóvoltából történt és elég sikerültnek tekinthető üzleti szempontból, a mennyiben negyvenkét forintért Saltezeré lett a tehén.

A jelenlévő parasztok nem verték fel az árát, mert árverés előtt Saltezernél gyűltek össze és ittak pálinkát rogyásig, pénz nélkül, azzal a jó reménnyel, hogy hát még az árverés után való áldomás milyen lesz? Annak örültek ők csak igazán!

Másnap kijózanodva, szidták a furfangos zsidót, hogy így meg amúgy; de azért boldog volt mindegyikük, ha hitelbe pálinkát kapott Saltezer uramtól, a mitől aztán végkép elment az eszköz.

Úgy úszott el szárazon sok tehén borjastól, ló, szekér, ház.

Pedig tíz éve sincs, hogy Saltezer Berettyón letelepedett rongyosan, felemás czipőben s mivel két nadrágja, egy mellénye és semmi téli kabátja nem volt, következőképen segített magán, a csikorgó hideg időben:

Az egyik lukas fenekű nadrágba úgy bújt bele a két karjával, hogy a feje a két lábszár közt levő kikopott részen utat tört magának. Ezek után Saltezer egy bő mellényt öltött fel, azt elől begombolta és kész volt az ujjas mellény, mely a téli kabátot pótolta a nagy hidegben s eléggé melegen tartotta a testet, ha — fűtött kemenczére ült.

Akkoriban Saltezer nem sokat adott a divatra.

Ma azonban nagy háza, jóforgalmú liszt, só és pálinka üzlete, lova, tehene és tömérdek szántó földje van.

Jaj annak a jámbor parasztnak, a ki hitelben pálinkázik Saltezer boltjában.

Van Berettyónak egy igen furfangos Kónya nevű szürszabója, a kiről azt beszéli a fáma, hogy rosszabb egy tuczat zsidónál.

Kónya uram másrészt arról is nevezetes volt, hogy nem pálinkázott hitelbe Saltezernél.

Berettyón ez is valami.

Jól ment Kónyának az üzlete, míg egyszer hirtelenében meg nem akadt jókora ideig.

Kónyának, a ki szintén nagy kedvelője volt a szesznek, nem lévén pénze, beállított Saltezerhez hitelben pálinkázni.

Megörült ennek a sok paraszt, a kik kíváncsian várták, hogyan törlesztődik majd le Saltezernél Kónya rovása?

Kónya minden csinját-binját ismerte a Saltezer számolásának.

Bár nagyon hosszúra nyúlt az ő rovása is, Kónya nem szólt, csak ivott nagyokat és gyakran.

Volt Kónyának az országút mentén nyolcz hold igen hitvány földje, egy kis domb hátán, a melyen sehogy sem tudott túl adni.

Kínálta fűnek-fának, még Saltezernek is; de biz a föld senkinek sem kellett.

Kónyának ekkor pompás ötlete támadt.

Egy reggel a fölkelő nap már ott lelte Kónya uramat az országútmenti földjén, a mint egy felirásos póznának felállítására gödröt ás.

A póznának a felső végére erősített táblán a következő hangzatos versben írott szavak voltak olvashatók:

*Ezen föld itt eladó,
Gazdája Kónya szürszabó,
Kinek chez pize vóna,
Az gyűjék el Berettyóra,
Nagy-utca 6.*

Ámbár Kónya uram régen elkészült már a gödörrel, a póznát még sem helyezte el, hanem úgy tett, mintha várna valakit.

Végre észreveszi a távolban, hogy Saltezer uram szeke-
ren közeledik.

Kónya hátat fordított a közeledő szekérnek s nagy szorgalmasan hozzá látott a törmelékek kitakarításához, a melyeket a gödör alján csákányával feltúrt.

— Jó reggelt, Kónya szomszéd! — szólítá meg Saltezer s megállítá lovait.

— Egye meg, ha jó! — tréfálódzik Kónya a nélkül, hogy föltekintene.

— Ahán! Látom már. Elszeretné odni o földjét?

— Eltalálta.

— Komisz ám ez nodjon!

— A komisz jószág is elkel.

— Gandalja?

— A pálinkájáról látom.

Saltezer erre a csipős feleletre elhallgatott s tekintete önkénytelenül a gödörből kihányt törmelékre esett.

Egyszerre csak leugrott a bakról s egy szürkés, kékbe játszó köfélért vett fel a törmelékek közül.

Nézegette, forgatta jobbról-balra, végre hirtelen titkon megnyalta. Só volt. Valóságos só.

Most a gödör fenekére nézett, ott is látott több kősdarabot.

Saltezer alig tudta örömét elpalástolni, és tartott tőle, hogy viselkedésével elárulja annak a tudatlan, buta szűrszabónak, a ki a kősdőt sem ismeri, hogy micsoda kincset rejt magában az ő földje.

Kónya ez idő alatt nem sokat hederített Saltezerre, hanem egykedvűen végezte tovább munkáját.

Saltezer ellenben azon spekulált, hogyan szerezhetné meg hamarosan ezt a nyolcz hold földet.

— Holljo, Kónya ór, — tolán o krumpli megteremne ezen o komisz földön? Mit szól hozzá?

Kónya röviden csak annyit mond:

— Meglehet.

— Todjo mit, Kónya ór! — kezdé újból Saltezer, — én megveszek mogátul krumpliföldnek hotvon pengü forintért holdját. Áll oz olkú?

— Nem adom el most. Már ha kitemtem a táblát, várok még egy darabig, hátha jobb vevő kínálkozik!

Saltezer nyugtalanul a városba hajtott, Kónya pedig vállára vetette csákányát, ásóját és egy üres zsákot, haza felé bandukolt.

Harmadnap Kónya beállit Saltezerhez jókedvűen egy korty italra.

— De jó kedve von, Kónya oram! — szólt a zsidó.

— Hogyne volna jó kedvem, mikor még ma százhusz pengőt kapok földemért holdankint.

A zsidóban meghült a vér.

— Odjan ki oz o baland? — kérdé Saltezer.

— Egy nem ide való fazekas. Jó agyagra talált a földemen, azért igért annyit érte. Most már csak rajtam múlik, — vetette oda Kónya ravaszul.

— Todjo mit, Kónya orom? Mint régi ismerűsenek, odjo nekem oz elsűseget, én is megveszem o földet százhusz forintjával és még hozzá elengedek o mogo pálinko-tortozását.

— De készpénzfizetés! Igy ál az alkú.

— Készpénz. Djerünk o jegyzűhűz!

Midőn a jegyző által hitelesítve volt a vétel, és Kónyának kezében a sok százás bankó, két boldog emberrel több volt Berettyón.

Annál keserűbb volt a Saltezer csalódása, midőn a próbaásatás alkalmával öt font kősdónál többet nem talált.

Saltezer csakhamar belátta, hogy rútul be van csapva.

Szaladt is ügyvédhez, hogy beperelje Kónyát; de nem talált olyan ügyvédet, a ki ebbe a kényes dologba bele mert volna fogni.

Végre Saltezer is bele nyugodott. Ugysem volt egyéb mit tennie.

Kónya turpisságának csakhamar hire ment a faluban s nem találkozott ember, a ki kárörvendő arczezal ne mosolygott volna a Saltezer rovására.

Kónya attól fogva még nagyobbát nőtt a berettyóiak előtt. Büszkék is rája, mint olyan halandóra, a ki egy Saltezert is képes volt becsapni!

Herók Ferencz.

Mihelyt egy nő tudja, hogy szép, már nem szép.

*

Minél több foga kihull egy asszonynak, annál harapósabb lesz.

Itt és ott.

Ő nagysága a szalonban
Franczia nyelvet tanul,
De odakint, a konyhában
Szitkozódik — magyarul.

Gyermekésszel.

Tanító. Mire szolgál a kenyér legfőképen?

Nebuló. Hogy vaját kenjenek rá!

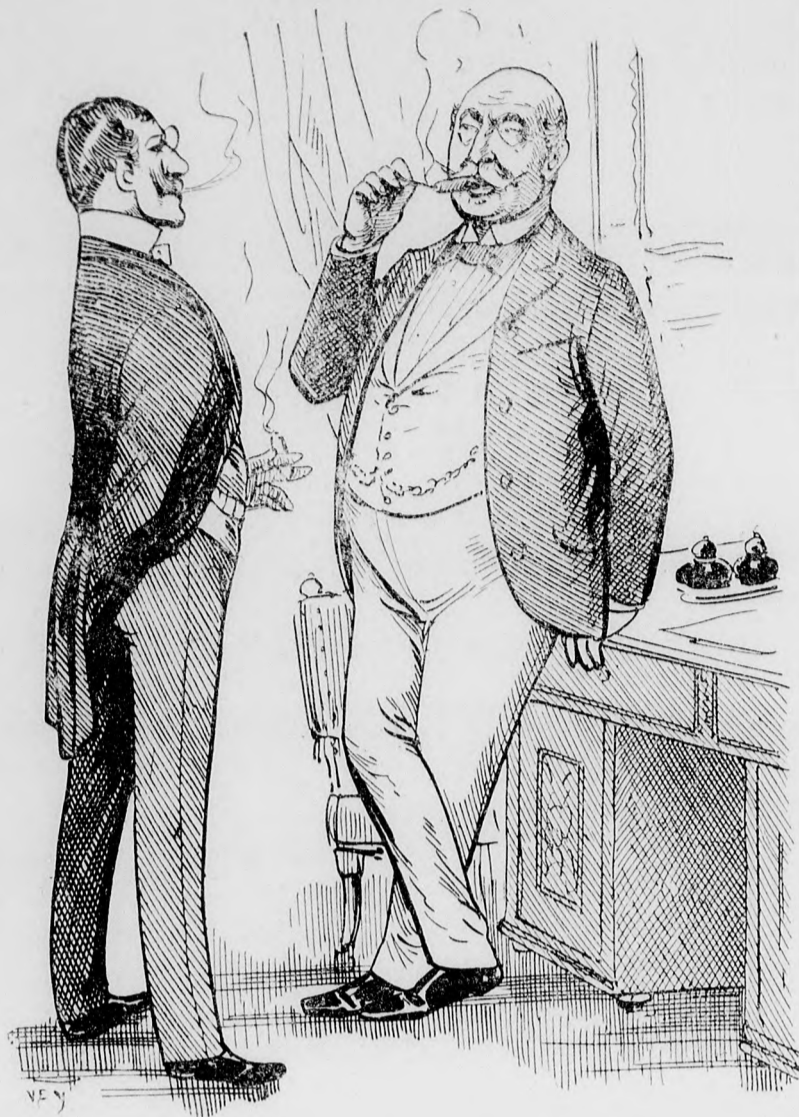
Ismeri már!

I. vadász. Mit gondol, hány nyulat lőttem ma?

II. vadász. A felét.

A saját hálójában.

Apa. Hát nőül akarja venni a leányomat vagy nem?
Kérő. Csak egy feltétel alatt.
Apa. És az?
Kérő. Ha tizezer forint hozományt ad vele.
Apa. Akkor sajnálom, — az én leányom húszezret kap!

Romok virágai.

Hol az égbe romok meredeznek,
 Emlékei letűnt századoknak,
 Temetőjén régi embereknek,
 Hol a szívek multról álmadoznak,
 A hol sírban annyi büszke álom,
 A mi régen bús valóra vált:
 Üdvözöllek kis virág e tájon,
 Földeredet multak sóhaját.

S te is itten születted e tájon,
 Ki ébreszted újra lelkemet,
 Virág nélkül nincs rom a világon,
 Öröm nélkül bús szív sem lehet.
 Szívembe jössz, mint virág e tájra,
 A hol minden porszem fájdalom,
 Barna lányka, bús szívem virága,
 Feléd szálljon első vig dalom!

Haan Bela.

Találós kérdés.

Számos tagból állván a család, téli estéken találós mesékkal üzték el a nők az unalom óráit, melyben a nagy diák fiú csak paranesszóra vett részt. Nagy meglepetést keltett hát, hogy ő ad fel egy kérdést:

— Reggel isznak, délben esznek belőle, este világítanak vele, mi az?

Persze, hogy senki se tudta.

— Még ezt se tudják, — mond nagy komolyan a fiú, — hát pohár, tányér és lámpa!

A szegény eklézsia.

A szent életű Hám püspök bérálni megy Kászonyba s ámulva látja, hogy a plebánia kapuja két dülő ágastól áll.

— Biz ez sanyaru állapot, — mond a szelid lelkű püspök.

— Hátha még nem konserválnám! — véli a plébános.

Ép ellenkezőleg.

Író. Nézd csak ezt a sok kéziratot, a miket nekem visszaküldenek. Azoknak a szerkesztőknek fogalmuk sincs arról, mi a jó!

Kritikus. De annál jobban tudják, mi a rossz.

Megfejtés.

A. Képzeld csak, Burgonyás péknek a mult éjjel egészen fehér lett a haja!

B. Borzasztó! . . . Micsoda szerencsétlenség érte?

A. Hát be volt rugva és bele esett egy lisztes ládába.

Szerény.

Fiatal özvegy (szobalányához). Zsuzsi, nem vagyok itthon senkinek. Ha keresni talál valaki, mondd meg neki, hogy már el vagyok jegyezve!

Borbély. No, fiatal úr, hogy parancsolja a haját megnyíratni?

Laczi. Mint a papáé, egy nagy lyuk legyen a közepén!

A jó példaadás.

Vendéglős (a főpinczérhez). Kérem, ne csalja a vendégeimet!! Abból magának sinesen haszna, nekem meg károm van!

Főpinczér. Némelykor tévedek, kérem.

Vendéglős. Az nem kifogás! Én is tévedtem, de csak este, mikor már a vendég mindent duplán lát.

Jön az árvíz!

Apus mondja: «Ejnye, ejnye,
A Duna már megint kiönt.
Ha így árad: ma vagy holnap
Láthatunk egy új vizözönt.»

A kis Dani csak azt hallja,
Hogy az apja vizről beszél,
S úgy eltűnik onnan, mintha
Elragadta volna a szél.

Megkeresik s megkérdezik:
«Mért szöktél el, mondjad, Dani?»
Szepegve szól: «Azt hittem, hogy
Abban is meg kell mosdani.»

Végházy Ferencz.

Nagyon szerette a tanár, ha élezes mondásait neveték. Pali gyerek egy kis éjjeli lumpolás után álmos lévén, az órán aludni szándékozott s mondja Karesi barátjának, hogy ha nevetni kell, lökje meg, s azzal kezdett szunyókálni. Egyszer csak felszólítja Palit a tanár felelni. Karesi figyelmeztetésül jól oldalba löki, mire a fölriadt Pali röhögésbe tör ki:

— Hü-hü-hü!

Egy nézetén.

A. Miért veszekedett ön Kovácsesal?

B. Ah, hiszen az a ficzko a világ legnagyobb számara!

A. Ő is ugyanezt mondja önről. Így hát nem értem, hogyan veszekedhetnek, mikor egy nézetén vannak!

Mindig szórakozott.

Szobalány. Nagyságos úr, ég a ház!

Tanár. Jelentse a feleségemnek, házi ügyekkel én nem törődöm.

Izgató utcai jelenet.

Úr. Mit látok! A hentesünk felesége megőrült!

Hentesné. Megálljon! . . .

Hangok. Fogják meg!

Hentesné. Megsiketült maga? Köszörülje ki ezt a kést meg a baltát!

A törvénykezési palotából.

Biró. Ha felesége rosszul is bánik önnel, még sincsen joga őt megütni. Büntetni csak a törvényszéknek van joga!

Vádlott. Ugy is jó! Akkor hát tessék megverni!

Töprengés.

Elgondolom : miért vagyunk a földön?
Mi célja mindannak, mi emberi?
Éjem', napom' mély gondolatba töltöm,
S a rejtély kulcsát elmém nem leli.

A csörgő sapkát látom mindenem,
Velőt bajos alatta sejteni . . .
Ne büntess érte, édes istenem,
De — rossz élez volt embert teremteni!

Beke Ödön.

Szórakozottan.

Tanár (a főpostán). Kérek egy tiz filléres levélbélyeget.

Postáskisasszony. Tessék, itt van!

Tanár. Mi az ára?

A lusta szent.

— Gyarlóknak vagyunk teremtve, csak az a fő, hogyha hibázik is az ember, bánja meg, — mond a pap a gyenge bizonyítvánnyal hazakerült diáknak. — Kicsit lusta volt, ugy-e? De tudja e, hogy ez közös baja az emberiségnek? Ki volt még a szentek közt is a leglustább?

Hallgatás a válasz.

— No, hát szent Márton, mert bár lovon járt, mégis minden szentek után érkezett, a kik javarészen gyalogszerrel jártak ugyan, mégis már november elsején itt vannak, míg Márton lovag csak november tizenegyedikére állit elő.

Kedélyesen.

Tehenei jövén hazafelé a csordából, a plébános sétabotjával hajt egyet maga előtt, midőn a kapu alatt találja két káplánját, a kik néhány úrral beszélgetnek ott.

— No nézze meg az ember, — szól feléjük, — öt cselédem van s két káplánom s a tehenet mégis magamnak kell haza hajtanom!

Lefőzés.

Úr. Szép kisasszony, tekintsen engem szegény koldusnak s adja nekem a szívét!

Kisasszony. Nagyon sajnálom, de van már egy házi szegényem.

Az oltárnál.

Sokáig misézett az öreg pap, nehezen is kapott ministrans gyereket. Egyszer egy nagyobb gyerek egy apró kezdővel megy ki vele az oltárhoz, de jó idő múlva oda sug a kis fiúnak, hogy maradjon ott, mert ő megy s el is illant. A pap kifordul:

— Dominus vobiscum!

Mire szepegve mondja a kis lurkó:

— Pista elment gombozni.

A hadnagy úr.

Fiatal, bátor és előkelő,
Kurizálásba' párját nem lelő.
Tetőtül talpig minden csillog rajta:
Szeme, ruhája, lakkezipője, kardja.

Nagy úr a hadnagy úr!

Mulatni, inni kell? — Mindig az első.
Leül s már durrog, foly a drága pezsgő.
Pinczér, cigány se szüresöl ott vizet,
Hiszen a hadnagy úr *majd* megfizet.

Nagy úr a hadnagy úr!

A szép nemen szörnyű az ő hatalma.
Bálban, zsúron övé a Páris-alma.
Tánczközbe lányok majdnem széjjelhúzzák,
Van érte pletyka, asszonyháborúság.

Nagy úr a hadnagy úr!

S a szegény férjek hogy remegnek tőle!
Hazuról elosonnak jó előre.
A hadnagyot meg várja ott a szinméz,
Egy kardsapással sok ügyet elintéz.

Nagy úr a hadnagy úr!

Más ember pénz után hiába fut,
Beesnek jól előtte a kaput.
Neki kínálják, helyébe viszik:
Földig hajolva hoz *váltót* Iezig.

Nagy úr a hadnagy úr!

Hosszú betegség, csöndes meghalás
Czivil szokás . . . Egy pisztolycsattanás . . .
Muzsika . . . díszűz — s pompa, fény között
Ő egy jobb garnizonba költözött . . .

Nagy úr a hadnagy úr!

Beke Ödön.

Gyors tempó.

Nő. Borzasztó, hogy egy félnap kell az ebéd elkészítéséhez s egy félóra alatt meg-eszi az ember!

Férj (drámairó). Mi van abban? Nekem egy egész esztendő kellett a drámám megírásához és egy este megbukott!

Barátnők közt.

Ilka. Az én Aladárom azt mondja mindig, mikor meglátogat, hogy újra szebb lettem.

Irma. Te Ilka, azt az Aladárt gyakrabban kellene meghívnod.

Az utcán.

— Ez a Juliska valóban pompás leány. Művelt is?

— Meghiszem azt! Négy fakultást végzett.

— Ne mondja!

— De bizony, tizenöt éves korában szerelmes volt a *tanárjába*; tizenhét éves korában a *plébánosba*; tizenkilencz éves korában az *orvosába* és huszonhárom éves korában az *ügyvédjébe*!

Kettős veszteség.

Epen ilyen esős nap volt,
Nem felejttem el sohsem.
Aznap vettem új esernyőt
S fölkerestem kedvesem.

Utamat a lány kiadta,
S én tört szívvel távozám ;
Vadonatúj esernyőmet
A leánynál hagytam ám.

Sem esernyőm, sem kedvesem,
Másnak karján lejt ma már :
A lánynál van boldogságom,
S esernyőm az ifjúnál.

Katonadolog.

Egy kies alföldi városkában állomásoztak a szekeresek, volt köztük egy pár nyalka tiszt is, a kiket az ottani szolgabíróné házibálra hívott. A szekeres-hadnagyok egyike, lakoma végeztével a ház úrnőjével, a ki kissé elhízott éltesebb hölgy volt, aprózta a csárdást, mely nagy «munkájánál» csak úgy csurgott az izzadtság róla. Táncz végeztével oda szólt hozzá egy bajtársa :

— No hallod, Andor, neked ugyan kijárt a jóból !

— Hja, barátom, — válaszolt az, homlokáról letörülve az izzadtságot, — katonáéknál az már ugy van : ha nincsen friss hús, a konzerv is jó !

Névesere.

Egy Balog nevű fiatal ember az orfeum kávéházában három énekesnővel cigányzene és pezsgő mellett nagyban adja a bankot.

Mátrás (a szomszéd asztaltól). Te Balek, gyere csak ide egy szóra !

Balog. Jegyezd meg magadnak, az én nevem nem Balek, hanem Balog !

Mátrás. Tegnap még azt hittem, hogy Balognak hívnak ; de most látom, hogy Balek vagy !

Még rosszabb.

A. A törvény nem ismerése nem ment föl senkit a büntetés alól. Erről egyszer keserűen meggyőződtem !

B. Hogy-hogy? Hát nem ismerte a törvényt ?

A. Én igen, de a védőügyvédem nem ismerte !

A kis diplomata.

Ferike. Papa, add oda a kávémat a katonáknak a kaszárnyában !

Apa (százados). Nagyon szép tőled, kis fiam, hogy meleg reggelit akarsz adni a katonáknak. De hagyd el, edd meg csak magad a kávédat !

Ferike. De nekem nem kell !

Veszedelmes szabó.

Női szabó. A ruha úgy áll nagysádon, mintha rá öntötték volna ; csak a nyaka hosszú egy kissé, de mindjárt levágom.

Vasuti vendéglőben.

Utás. Hej, pinczér, hol késik a feketekávé? Már egy negyedórája várok rá !

Pinczér. Dejszen váróteremben tetszik lenni !

Koldus. Azt mondta a barátom, hogy tiz fillért tetszett neki adni, mert csak egy lába van.

Úr. Úgy van.

Koldus. No, akkor tessék nekem huszat adni, mert nekem két lábam van!

A hiúság.

Csillagfi Jónásnak legnagyobb büszkesége alig serkedző szőke kis bajuszkája, melyet reggeltől estig folyton pödörget. Egy izben reggeli kávéjában egy hajszálat talált. Azonnal nagy dühösen becsengeti a szobalányt.

— Micsede disznóság az? O kávébo benne tonáltom edj hojszál!

Szobalány (némi gondolkozás után ravaszul). Megvan annak a magyarázata, ifijur!

Csillagfi. Hojd-hodj?

Szobalány. Hát az a szőrszál az ifijur bajuszából esett oda!

Csillagfi (hizelegve érzi magát). Vodj ódj? Nű, oz már más!

Koreshmában.

Parasztgazda. Öt liter bort ide! Fizetek, mint a köles, hisz tudja Mócsi!

Koreshmáros. Igen, szokott fizetni, mint az elfogyott köles.

Itt nyugszanak békén ők,
Egymást hiven szeretők.
Nemes Barna Tekla,
Cserepárszky Terka,
Zalaberky Tilda,
És a Csótár Gida.

Négyen voltak — mégis három pár.
Keresztyéni tisztességben
Éltek ők nagy békességben.
Sorba hitese felesége volt
A három nő, a míg meg nem holt,
Gidának, ki végre maradt árván,
Igy a négy közt legrosszabbul járván.
Míg hirtelenséggel,
Csak az Isten tudja mért?
Ő is örök nyugalomra tért,
Kibékülvén sorsával s az éggel.

Itten nyugszik,
Nagy Kata, szeretett feleségem,
Feküdt első gyermekszülésben,
Későn jött hozzá a bába,
Az volt a szegénynek a halála.
Azért szerető férjek,
Ha itt az idő; siessetek,
Hogy idejében érkezzék a bába,
Akkor nem fog szállni szomorúság házatokra.

Szeged, K. Szolgáljon vigasztalására, hogy a koszorus költő maga is együtt «érez» a szegediekkel annyira, hogy mások sem hallhatják ott mostanában. Az igazságos, kölesönös átalakulás találó karkép, az adomák egyike is pompás, a másik azonban nem lapunkba való. A sógor jó kézbe került, mert jelenleg a szomszéd malmán is magunk őrünk; de mi haszna, ha a sógor nem a mi malmunkra hajtja a vizet! — *Budapest, L. K.* Van miben válogatnunk. — *Sztipicsész.* Kettő hiján mind közlésre vár. — *Budapest, H.* A «beszózottat» kissé föleresztve már is feltaláltuk. — *Pécs, B. Ö.* Kettőt a közlendők közé tettünk. — *Kalocsa, K-i.* A poémák gyöngék, a próza meg erős. — *Budapest, K.* Legközelebb sorra kerül, sőt az aprajában is van néhány használható. — *Réka.* A sovány falat itt marad.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

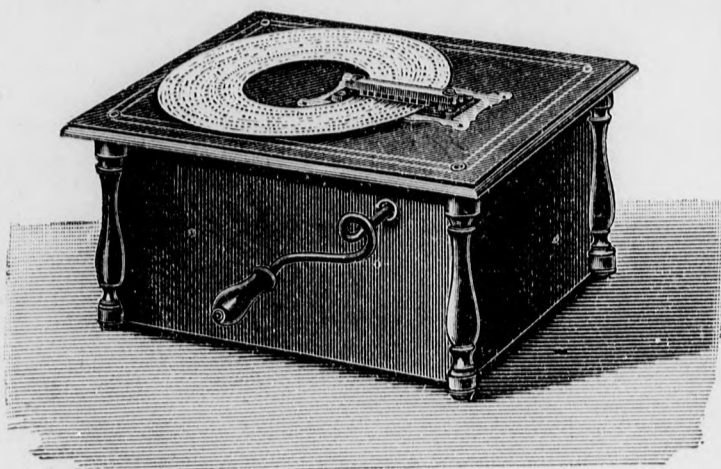
Ára diszkötésben 2 frt.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszere-
n el lehet játszani a leg-
szébb és legújabb ma-
gyar vagy bárminő más
tetszés szerinti nótát, kor-
látlan számban, minden
zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alaku 24 kor.

A kóták darabja (érezből) 60 fillér.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő disz-
tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, czi-
terák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hang-
szerről kívántatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utcza 22. (Károly-körut sark.)

Zenepalota.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 " " " faragott 150 "
1 " " " angol stylben 170 "
1 " " " oszl. faragott 190 "
1 " " " igen finom, ba-
roque stylben, valódi belga
bleu-márvánnyal --- 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron
egyszerű, valamint diszes kivitelben mérsékelt
árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal,
6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi
szőnyeggel --- 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos,
ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlő-
diván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohár-
szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi bőr-
szék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos dió-
fából --- 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlő-
szobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalon-
berendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret
90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt,
francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák
1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utcza 18., I. em.

WALLA JÓZSEF, mozaik és cementáru gyára

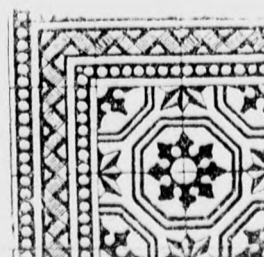
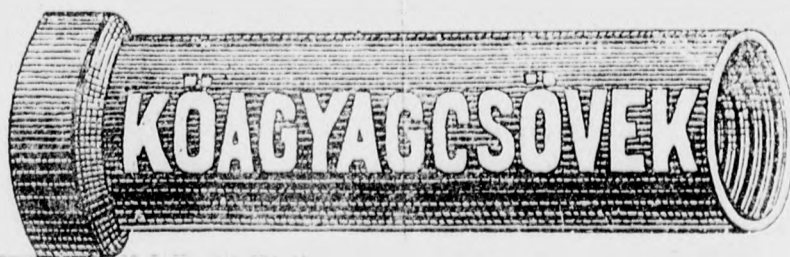
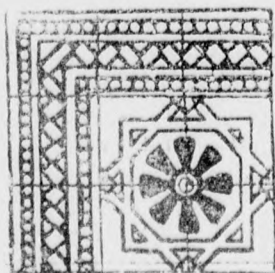
BUDAPEST, Rottenbiller-utcza 13. szám.

Granit-Terazzo
Betonirozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak

Jászolok
Fayence falburko-
lati lapok
Aszfalttető és el-
szigetelő lemezek

Keramit-lap
Mozaik lap a la Mettlachi
Márvány-Mozaik lap
Czement-lap
Menyezet nádszövet

Tüzálló (chamotte)
tégla
Portland cement
Román cement
Teracotta áruk.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Pontos címre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

A Jog, Törvény és Igazság!!!

fénykorában is, tisztelettel kérem a nagyérdemű közönséget, hogy méltóztassék becses rendelményeivel, vagy látogatásával üzletemet felkeresni, mert elvem még mindig jó minőségű árut **olcsó árért** szállítani.

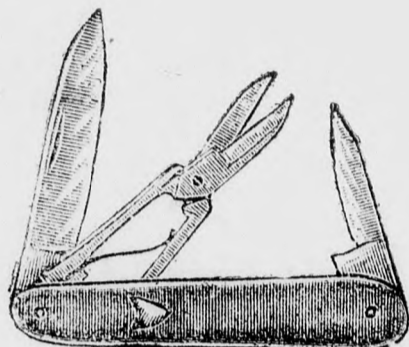
Ezen alatt elősorolt árukat vidékre utánvétellel szállítom. Tömeges megrendelést kér

FELDMANN ANTAL verseny-bazára

Budapest, VII. ker., kerepesi-ut 50.

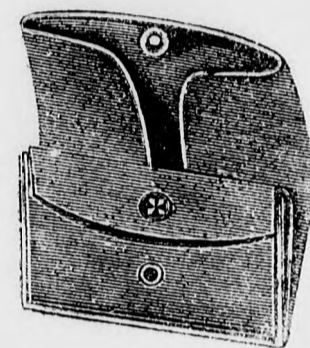
Francia email mellgomb 1 garn. 3 drb 50 kr.

Sollingeni acél zsebkés ollóval drbja 1 frt.

Graziosa esőernyő férfi vagy nő részére tiszta selyemből drbja 2 frt.

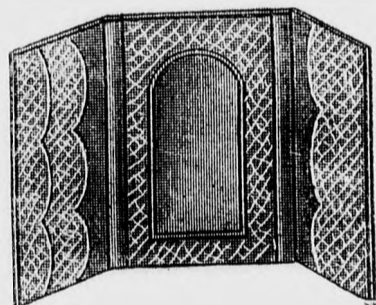
Korona-erszény egy darab bőrből készítve drbja 50 kr.

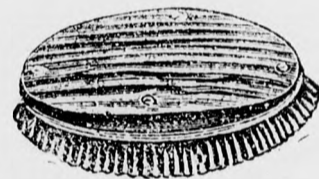
Evőkanál mely soha nem sárgul drbja 15 kr.

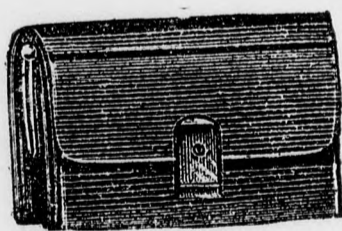
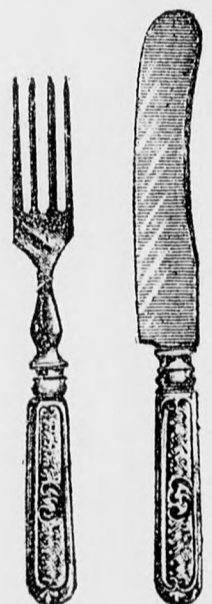
Francia email kezelő-gomb párja 50 kr.

Névjegy tárcza finom bőrből fényképtartóval drbja 85 kr.

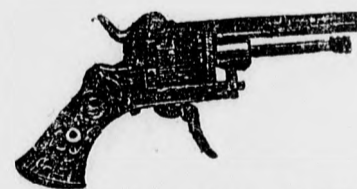
Hajkefe a legjobb minőségű tiszta sörtéből drbja 1 frt.

Női pénztárca a legtartósabb bőrből 50 kr, egész finom minőségben drbja 1 frt.

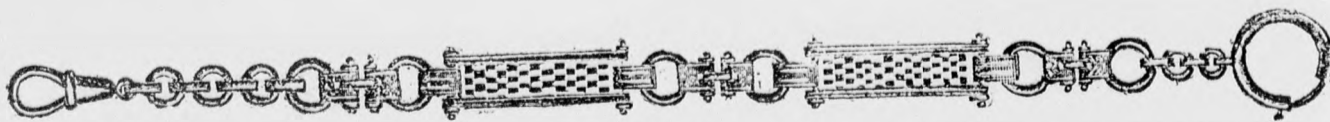

Valódi tajték szivar vagy cigaretta szipka drb 50 kr.

Lüttichi acél revolver a legjobb minőség 7^{m/m} 2.50, 9^{m/m} 3.50, 12^{m/m} 4.50, valódi angol buldog revolver finoman nickelezve 7^{m/m} 3.50, 9^{m/m} 4.50, 12^{m/m} 5.25.

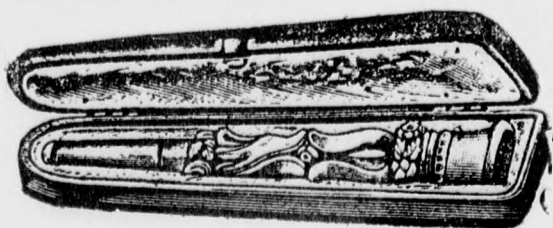
Ujdonság!! a legtartósabb evőeszköz a világon az egész egy darab acélból készítve párja 50 kr.

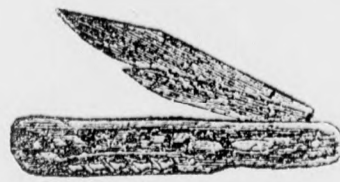
Valódi amerikai double óraláncz finom lecsüngővel drbja 1 frt ugyanaz FF. nickelből szintén 1 frt.

Angol fapipa drbja 50 kr.

Valódi tajték szipka borostyán szopókával bőrtokban drbja 1.50 kr.

Acél zsebkés dugóhúzóval drbja 50 kr.

Sollingeni acél beretva a legfinomabb minőségben drbja 1.50 kr.